

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(ASEAN Economic Community) มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อนำกลุ่มประเทศอาเซียนไปสู่การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน ซึ่งได้มีข้อตกลงร่วมกันให้มีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีใน 5 สาขา คือ สินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือและเงินทุน ทั้งนี้ในของการเปิดเสรีด้านเงินทุน ซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างเต็มรูปแบบในปีพ.ศ. 2558 จะเป็นโอกาสของผู้ประกอบการไทยในการขยายฐานการผลิตหรือย้ายการผลิตไปยังประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน โดยเน้นไปที่ประเทศในกลุ่มประเทศ CLMV ซึ่งมีทรัพยากรธรรมชาติและแรงงานจำนวนมาก

ปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อความสำเร็จในการลงทุนคือการเลือกที่ตั้งที่เหมาะสมต่ออุตสาหกรรมนั้น ซึ่งผู้ประกอบการไทยโดยทั่วไปจะพิจารณาจากหลายปัจจัยด้วยกัน เช่น ความใกล้ไกลจากแหล่งวัตถุดิบ การหาแรงงาน กฎระเบียบในพื้นที่นั้น เครือข่ายอุตสาหกรรมในพื้นที่ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคในแต่ละพื้นที่ ซึ่งมีความแตกต่างกันไป สำหรับการลงทุนย้ายฐานการผลิตไปตั้งอยู่ในกลุ่มประเทศ CLMV นั้น ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญมากคือการที่โครงสร้างพื้นฐานทั้งด้านการคมนาคมขนส่ง (ถนน, รถไฟ, ท่าเรือ, ท่าอากาศยาน) การติดต่อสื่อสาร (สัญญาณโทรศัพท์, อินเทอร์เน็ต) การสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน (ไฟฟ้า, น้ำประปา) ของประเทศเหล่านั้นมีระดับการพัฒนาที่ต่ำกว่าไทย โดยพบว่าโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นหลายอย่างไม่พร้อมต่อการประกอบธุรกิจ โดยอาจจะ มีแล้วเป็นบางส่วนแต่ยังไม่ครบสมบูรณ์ไม่สามารถประกอบกิจการได้จริงเช่น ถนนที่มีอยู่ไม่พอเพียง หรือเป็นลูกรัง ไม่สามารถผ่านได้ในช่วงฤดูฝนจนไม่สามารถส่งวัตถุดิบเข้าไปหรือส่งสินค้าออกท่าเรือได้ โดยสะดวก ระบบไฟฟ้า โทรคมนาคมและน้ำใช้ที่ไม่มีคุณภาพและความแน่นอน ข้อมูลพื้นฐานด้านโครงสร้างพื้นฐานของแต่ละพื้นที่เหล่านี้ยังหาได้ยาก ยังกระจัดกระจายและมีไม่ครบสมบูรณ์ ไม่มีการเปรียบเทียบอย่างเป็นระบบ ไม่มีข้อมูลว่าอุตสาหกรรมอะไรอยู่ในเขตพื้นที่ใดแล้วบ้าง และไม่ได้มีการวิเคราะห์โครงสร้างพื้นฐานสำหรับรายอุตสาหกรรม ดังนั้น ผู้ประกอบการไทย (โดยเฉพาะขนาดกลาง และขนาดเล็ก) จึงขาดข้อมูลในการตัดสินใจ และปัจจุบัน ยังไม่มีงานวิจัยที่ทำการศึกษาหาความต้องการของนักลงทุนไทยว่ามีความสนใจเข้าไปลงทุนในพื้นที่ใดเป็นพิเศษ รวมถึงยังไม่มีการวิเคราะห์หาพื้นที่เหล่านั้นมีความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการประกอบการมากน้อยเพียงใด

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อรวบรวมข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการลงทุนในธุรกิจ โดยเจาะลึกไปที่ประเทศกัมพูชา สปป.ลาว และพม่าเป็นหลัก โดยรวบรวมข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษหลักในประเทศเหล่านี้ ได้แก่ กัมพูชา (เกาะกง/สีหนุวิลล์ ปอยเปต/ศรีโสภณ และพนมเปญ) สปป.ลาว (สะหวันนะเขต, เวียงจันทน์ บ่อแก้ว และปากเซ) และพม่า (ย่างกุ้ง, เมียวดี และทวาย) โดยรวบรวมข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ยุทธศาสตร์เหล่านี้ ตลอดจนข้อมูลการประกอบการอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในปัจจุบัน และทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยจัดทำเป็นคะแนนดัชนี

ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเป็นข้อมูลในส่วนอุปทาน (Supply Side) ซึ่งจะรวมไปถึงแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มประเทศ CLMV ในอนาคตอันใกล้ (ไม่เกิน 5 ปี) ด้วย

ในส่วนอุปสงค์ (Demand Side) ผู้วิจัยจะมุ่งเน้นไปที่การสอบถามความต้องการของกลุ่มธุรกิจหลัก 3 กลุ่ม คือ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ซึ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มที่นักลงทุนไทยจะไปลงทุนในพื้นที่เป้าหมายสูง โดยจะมีการสำรวจความต้องการของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเหล่านี้ว่ามีความต้องการโครงสร้างพื้นฐานในลักษณะใด และมีแนวโน้มที่จะเข้าไปลงทุนในพื้นที่ยุทธศาสตร์ใด จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความต้องการของผู้ประกอบการกับดัชนีของอุปทานโครงสร้างพื้นฐานในแต่ละพื้นที่ข้างต้น และเพื่อจะใช้จัดทำเป็นแผนที่ยุทธศาสตร์ (ในด้านความเหมาะสมของโครงสร้างพื้นฐาน) ที่นักลงทุนไทยสมควรไปลงทุนใน 2 ธุรกิจหลักข้างต้น

ผลที่ได้จากงานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักลงทุนไทยและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยจะเป็นฐานข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับนักลงทุนไทยที่จะใช้ในการตัดสินใจคัดเลือกพื้นที่เป้าหมายในการประกอบธุรกิจ ตลอดจนทราบความต้องการของผู้ประกอบการไทยในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจ เพื่อให้ภาครัฐที่เกี่ยวข้องสามารถให้คำแนะนำสนับสนุนข้อมูลให้ผู้ประกอบการไทยสามารถลงทุนในกลุ่มประเทศ CLMV ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. รวบรวมข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ยุทธศาสตร์ของกลุ่มประเทศ CLMV ที่จะรองรับการลงทุนทางตรงของไทย
2. เข้าใจความต้องการโครงสร้างพื้นฐานที่จะรองรับการลงทุนทางตรงของไทยในกลุ่มประเทศ CLMV ในมุมมองของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป
3. เปรียบเทียบโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ยุทธศาสตร์กับความต้องการโครงสร้างพื้นฐานของผู้ประกอบการเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการเลือกพื้นที่และตัดสินใจในการเข้าไปลงทุน
4. จัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์แสดงความเหมาะสมของโครงสร้างพื้นฐานต่อการเข้าไปลงทุนใน 3 อุตสาหกรรมข้างต้น

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการตีกรอบการวิจัยนี้มีด้วยกัน 3 ประเด็น คือ โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการลงทุนประกอบธุรกิจ ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และพื้นที่ในประเทศเพื่อนบ้านที่คาดว่านักลงทุนไทยจะเข้าไปลงทุน ดังนี้

1.3.1 โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการลงทุนประกอบธุรกิจ

World Bank (2008) มีการจัดทำ Thailand Infrastructure Annual Report โครงสร้างพื้นฐานออกเป็น 4 ด้าน ประกอบไปด้วย ด้านคมนาคม (ถนน ขนส่งทางราง ลำน้ำ ท่าเรือ ท่าอากาศยาน) ด้านไฟฟ้าและพลังงาน ด้านการสื่อสารโทรคมนาคม (การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์) ด้านน้ำประปา สุขาภิบาลและที่อยู่อาศัยสำหรับคนรายได้น้อย ซึ่งโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ เป็นสิ่งเกื้อหนุนภาคอุตสาหกรรมให้สามารถดำเนินกิจกรรมได้ ตลอดจนการที่มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี ก็จะมีส่วนช่วยในการลดต้นทุนการดำเนินงาน ต้นทุนการขนส่ง เกิดความเชื่อมั่นต่อผู้ประกอบการในการเข้าไปลงทุนอีกด้วยขอบเขตของโครงสร้างพื้นฐานในการศึกษานี้ ประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ

1. ด้านคมนาคม (Transport) โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมนั้นเป็นด้านที่มีความสำคัญเนื่องจากการโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมที่ดีสามารถทำให้การขนส่งทั้งวัตถุดิบ และสินค้าเป็นไปได้ อย่างสะดวก โดยโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมนั้นสามารถแบ่งได้ออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ทางบก ประกอบด้วยทางถนนและทางรถไฟ 2) ทางน้ำ ประกอบด้วยทางลำน้ำและทางทะเล และ 3) ทางอากาศ ในการศึกษานี้ได้รวบรวมข้อมูลรูปแบบ วิเคราะห์ทั้งด้านการเข้าถึง (Accessibility) คุณภาพ (Quality) ของเส้นทางคมนาคม/โครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคม ที่จะใช้ขนส่งวัตถุดิบและสินค้าไปสู่ตลาดเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากการเชื่อมโยงทางคมนาคมของแต่ละพื้นที่เป้าหมายนั้นแตกต่างกัน และมีนัยสำคัญต่อการเลือกไปลงทุนของผู้ประกอบการเช่น ในอุตสาหกรรมที่ต้องส่งออกทางทะเล จำเป็นจะต้องมีถนนหรือทางรถไฟที่เชื่อมโยงไปยังท่าเรือน้ำลึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านไฟฟ้าและพลังงาน (Electricity and Energy) พลังงานมีบทบาทสำคัญต่อต้นทุนการประกอบการ ซึ่งทุกโรงงานอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีการใช้เชื้อเพลิง และไฟฟ้าที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับขนาดและประเภทของอุตสาหกรรม ซึ่งอาจแบ่งความต้องการไฟฟ้าออกเป็น 3 ส่วน คือ โรงงาน/ธุรกิจขนาดเล็ก (ความต้องการไฟฟ้า ไม่เกิน 30 KVA) โรงงาน/ธุรกิจขนาดกลาง (ความต้องการไฟฟ้าระหว่าง 30 – 1999 KVA) และโรงงาน/ธุรกิจขนาดใหญ่ (ความต้องการไฟฟ้าตั้งแต่ 2 MVA) ในการศึกษานี้จะรวบรวมข้อมูลรูปแบบพลังงานที่ใช้ เชื้อเพลิง กำลังไฟฟ้าที่จัดเตรียมให้ รวมถึงคุณภาพของการจ่ายพลังงาน เป็นสำคัญ เนื่องจากในแต่ละพื้นที่ มีปัญหาด้านพลังงานที่ต่างกันไป เช่น บางพื้นที่ในประเทศพม่าและสปป.ลาว มีต้นทุนพลังงานสูง

3. ด้านการสื่อสารโทรคมนาคม (Telecommunication) ในการประกอบอุตสาหกรรมในต่างประเทศนั้น จำเป็นต้องมีเครือข่ายสื่อสารโทรคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ในการศึกษานี้ จะแบ่งด้านการสื่อสารโทรคมนาคมออกเป็น 2 ส่วน คือ การเข้าถึงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และโทรศัพท์พื้นฐาน (Telephone) โดยจะเน้นไปที่การมีอยู่และคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้

4. ด้านน้ำใช้ สุขาภิบาลและที่อยู่อาศัยสำหรับคนรายได้น้อย (Water, Sanitary and Low-income Housing) ด้านนี้เป็นด้านสุดท้ายที่ส่งผลต่อทั้งตัวอุตสาหกรรมและพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม โดยน้ำใช้นั้นสำคัญทั้งตัวอุตสาหกรรมเองและที่อยู่อาศัยเนื่องจากทั้งสองต้องอาศัยน้ำในการผลิตสินค้าและใช้สอย ซึ่งแต่ละอุตสาหกรรมก็มีความต้องการคุณภาพน้ำที่แตกต่างกันไป (น้ำธรรมชาติ, น้ำบาดาล, น้ำประปา) ส่วนที่พักอาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยมีความสำคัญเพราะในอุตสาหกรรมที่มีผู้ใช้แรงงาน

มาก จำเป็นต้องเตรียมที่พักที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับแรงงานเหล่านั้น ซึ่งในบางอุตสาหกรรมก็มีความต้องการที่พักอาศัยสำหรับกลุ่มผู้บริหารด้วย ในการศึกษานี้จะมุ่งเน้นไปที่การมีอยู่และคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้

1.3.2 ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

แม้ว่าโครงสร้างพื้นฐานในข้อ 1.3.1 จะเป็นภาพรวมสำหรับทุกกลุ่มอุตสาหกรรม แต่ถ้าหากเจาะในรายละเอียดแล้ว การประกอบอุตสาหกรรมแต่ละประเภทจะมีความแตกต่างกันไปตามแหล่งวัตถุดิบ ตลาด และอาจมีความต้องการโครงสร้างพื้นฐานต่างกัน เช่น บางอุตสาหกรรมจำเป็นต้องใช้ท่าเรือน้ำลึกหรือท่าอากาศยานในการขนส่งสินค้า เป็นต้น ในการศึกษาจึงได้เจาะลึกไปที่อุตสาหกรรม 3 กลุ่ม ซึ่งถือเป็นอุตสาหกรรมที่นักลงทุนมีแนวโน้มจะไปลงทุนในกลุ่มประเทศ CLMV สูง ดังนี้

1. อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก โดยผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับสิ่งทอแบ่งออกเป็น 3 ชั้น ได้แก่

- อุตสาหกรรมสิ่งทอต้นน้ำ (Upstream) เป็นการเริ่มต้นโครงสร้างอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมปั่นด้าย ซึ่งจะเน้นการใช้ทุนที่สูงและเทคโนโลยี (Capital Intensive)
- อุตสาหกรรมสิ่งทอกลางน้ำ (Middlestream) อาศัยวัตถุดิบจากอุตสาหกรรมขั้นต้นมาทำการผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ได้แก่ การทอผ้า ถักผ้า ฟอก ย้อม พิมพ์และแต่งสำเร็จ ในการผลิตขั้นนี้สามารถเลือกเทคโนโลยีระดับสูง หรือเน้นการใช้แรงงาน (Capital or Labor Intensive)
- อุตสาหกรรมสิ่งทอปลายน้ำ (Downstream) ขบวนการผลิตขั้นสุดท้ายของ เป็นการผลิตเครื่องนุ่งห่ม จำพวกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้ให้กับประเทศมากที่สุดในกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและเสื้อผ้าสำเร็จรูป มีสัดส่วนจำนวนโรงงานสูงถึงร้อยละ 58.2 เนื่องจากยังเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตโดยใช้แรงงานเป็นหลัก (Labor Intensive) ใช้เงินลงทุนน้อย

2. อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า เป็นอุตสาหกรรมการผลิตหรือต่อประกอบชิ้นส่วนทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำมาใช้เป็นส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่าง ๆ ลักษณะการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า สำหรับประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่เป็นการรับจ้างผลิต (Electronic Manufacturing Service [EMS]) ซึ่งเป็นการผลิตตามแบบที่ลูกค้ากำหนด และการผลิตโดยผู้ประกอบการออกแบบตามข้อกำหนดของลูกค้า เนื่องจากวัตถุดิบนั้นต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยการส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้านั้นสำหรับประเทศไทยนั้นจะเน้นไปที่ การขนส่งทางทะเล และการขนส่งทางอากาศ (ในกรณีชิ้นงานที่มีความอ่อนไหวต่อราคาสูง) ขึ้นอยู่กับพื้นที่ตลาดและประเภทของชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า เช่นเดียวกับการนำเข้าวัตถุดิบที่ใช้ทั้งการขนส่งทางทะเลและการขนส่งทางอากาศ

3. อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เป็นการนำผลผลิตจากภาคการเกษตรและผลพลอยได้ต่าง ๆ มาแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า แบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ ภาคอาหารและไม่ใช่อาหารอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าการส่งออกสูงสุดของไทย 3 อันดับแรก คือ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป น้ำตาลทราย และผลไม้กระป๋องและแปรรูป ซึ่งทั้งสามอุตสาหกรรมนี้จะเป็นอุตสาหกรรมที่การศึกษานี้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ และคาดว่าจะมีนักลงทุนไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านโดยแต่ละประเภทมีรายละเอียด ดังนี้

- อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป วัตถุดิบที่นำมาผลิตนั้นจะมาจากท่าเรือขนส่งสินค้าทางทะเล นำไปผลิตยังโรงงานและขนส่งกลับมาทางท่าเรือขนส่งสินค้าทางทะเลอีกครั้งเพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ
- น้ำตาลทราย เริ่มจากการนำอ้อยมายังโรงงานผลิต และส่งน้ำตาลที่ได้จากการผลิตไปยังส่วนต่าง ๆ ซึ่งส่วนมากจะใช้การขนส่งทางทะเลไปยังต่างประเทศ นอกเหนือจากการบริโภคภายใน
- ผลไม้กระป๋องและแปรรูป เริ่มจากการรวบรวมผลผลิตจากเกษตรกร (ส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคตะวันออกของไทย) เข้าไปยังโรงงานเพื่อแปรรูป และทำการขนส่งทางทะเลไปต่างประเทศต่อไป

ในการศึกษาเจาะลึกไปที่อุตสาหกรรมเหล่านี้ในรายละเอียด ถึงที่มาและเส้นทางคมนาคมของวัตถุดิบ ลักษณะโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อการประกอบการ (พลังงาน, สื่อสารโทรคมนาคม, น้ำใช้และที่พักอาศัย) ตลอดจนเส้นทางคมนาคมเพื่อการขนส่งสินค้า

1.3.3 พื้นที่ในประเทศเพื่อนบ้านที่คาดว่านักลงทุนไทยจะเข้าไปลงทุน

เนื่องจากกลุ่มประเทศ CLMV นั้นมีพื้นที่กว้างใหญ่ และมีความแตกต่างกันทางภูมิศาสตร์ในพื้นที่ย่อย ๆ อย่างมาก การศึกษานี้จึงมุ่งเน้นไปที่ประเทศกัมพูชา สปป.ลาว และพม่า ซึ่งเป็นประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับไทยเป็นสำคัญ ดังนี้

1. ประเทศกัมพูชา

- เกาะกงและสีหนุวิลล์, ปอยเปตและศรีโสภณ และพนมเปญ

2. ประเทศสปป.ลาว

- เวียงจันทน์, สหวันนะเขต, ปากเซ และบ่อแก้ว

3. ประเทศพม่า

- ย่างกุ้ง, ทวาย และเมียวดี

พื้นที่เป้าหมายเหล่านี้ เป็นพื้นที่เบื้องต้นที่อยู่ในความสนใจของนักลงทุนไทย และคาดว่านักลงทุนไทยน่าจะใช้ในการขยายฐานการผลิต โดยส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ที่ใกล้กับพรมแดนประเทศไทยตามจุดผ่านแดนหลัก และเป็นเมืองอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศเหล่านั้น

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. ได้ฐานข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ยุทธศาสตร์ของกลุ่มประเทศ CLMV ที่จะรองรับการลงทุนทางตรงของไทยในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป
2. รับทราบความต้องการโครงสร้างพื้นฐานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปในกลุ่มประเทศ CLMV ที่จะรองรับการลงทุนทางตรงของไทย
3. สามารถเสนอแนะพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่มีโครงสร้างพื้นฐานเหมาะสมกับการลงทุนของผู้ประกอบการ

1.5 กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์งานวิจัย

แผนกิจกรรมหลักในการดำเนินงานวิจัยนี้สามารถแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) เก็บข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับพื้นที่เป้าหมายของนักลงทุนไทยในกลุ่มประเทศ CLMV โดยการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากงานวิจัยในอดีต ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักลงทุนที่เกี่ยวข้องเชิงลึก และการสำรวจและสัมภาษณ์เชิงลึกในบางพื้นที่เป้าหมาย 2) เก็บข้อมูลแบบสอบถาม ความต้องการของผู้ประกอบการไทยต่อการลงทุนต่างชาติและโครงสร้างพื้นฐานที่คาดหวัง โดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการหรือสมาคมที่เกี่ยวข้องร่วมกับการแจกแบบสอบถาม 3) การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลโดยวิเคราะห์ข้อมูลด้านอุปทานโครงสร้างพื้นฐานโดยใช้เกณฑ์ต่าง ๆ เปรียบเทียบและวิเคราะห์ข้อมูลด้านอุปสงค์จากแบบสอบถาม จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลเพื่อเปรียบเทียบอุปทานและความต้องการของนักลงทุนไทย 4) การประชุมกลุ่มย่อย สรุป และทำแผนที่ยุทธศาสตร์เพื่อนำเสนอ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับเมื่อการดำเนินงานเสร็จสิ้นที่เป็นรูปธรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ

ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เป้าหมายของนักลงทุนไทยในกลุ่มประเทศ CLMV ที่เป็นปัจจุบัน ตลอดจนแผนการพัฒนาที่แต่ละประเทศวางไว้ มีการวิเคราะห์เปรียบเทียบ สามารถนำมาใช้อ้างอิงต่อไป ข้อมูลความต้องการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการลงทุนของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป การเปรียบเทียบอุปทานโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่กับความต้องการของนักลงทุนเพื่อนำมาซึ่งข้อเสนอแนะในการเลือกที่ตั้งสำหรับนักลงทุนไทยที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจเข้าไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนแผนที่ยุทธศาสตร์ซึ่งแสดงความเหมาะสมด้านโครงสร้างพื้นฐานแยกเป็นแต่ละประเภทธุรกิจ (อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และเกษตรแปรรูป) ที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำมาใช้อ้างอิง หรือเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อการศึกษาเชิงลึกในรายพื้นที่ต่อไป